

S255900V - PSI

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 12. juni 2018 af Østre Landsrets 11. afdeling
(landsdommerne Lone Dahl Frandsen, Bettina Bang Jakobsen (kst.) og Christian Schrøder
(kst.) med domsmænd).

11. afd. nr. S-2559-17:
Anklagemyndigheden
mod

T

Født april 1981
(advokat Morten Wosylus Kamp, besk.)

Svendborg Rets dom af 1. september 2017 (R6-1183/2017) er anket af T
med påstand om formildelse, navnlig således at der sker frifindelse for påstanden
om udvisning.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse, både for så vidt angår straffen og indrejsefor-
buddets længde.

Personlige forhold

Forsvareren har under ankesagen supplerende redegjort for brev af 8. juni 2018 fra Jobcen-
ter T til tiltalte. Heraf fremgår blandt andet, at tiltalte skal påbegynde danskundervis-
ning den 11. juni 2018.

Kommune har i slutningen af 2017 truffet afgørelse om, at tiltalte og hans netværk
i en periode på 6 måneder ikke må oplyses om, hvor hans og forurettedes tre børn er an-

bragt. Kommunen har i samme forbindelse i medfør af servicelovens § 71, stk. 3, truffet afgørelse om afbrydelse af forbindelse mellem tiltalte og børnene, så der ikke er samvær-, brev-, mail- eller telefonforbindelse mellem ham og børnene. Tiltalte er indkaldt til møde i Kommunes børne- og ungeudvalg den 18. juni 2018 vedrørende det afbrudte samvær.

Forklaringer

Tiltalte har i landsretten afgivet supplerende forklaring om sine personlige forhold. Han har forklaret blandt andet, at han fortsat har et ønske om at se sine børn. De er i familiepleje og har samvær med forurettede. Han har fået brev om, at alle hans tre børn ønsker at have kontakt med ham. Han og forurettede er nu blevet skilt. Hans forældre, en bror, fem fætre og en kusine bor i Danmark. Han ser meget ofte disse familiemedlemmer. Han har ingen familie i Syrien, for alle de familiemedlemmer, han har haft kontakt med, er flygtet til Danmark, Italien eller Frankrig. Om søskendeforhold har han forklaret, at han ikke har nogen søskende i Syrien. De er udrejst til henholdsvis Danmark, Tyskland og England. Foreholdt at det af den retspsykiatriske erklæring af 23. maj 2017 fremgår, at han har forklaret blandt andet, at alle hans søskende er i live, og at han ud over søskende i Danmark, Tyskland og England har to søstre i Syrien, har han forklaret, at søstrene i Syrien er afgang ved døden i forbindelse med krigen. De døde for ca. 2 år siden, men han tænkte ikke over at fortælle dette i forbindelse med udarbejdelsen af den retspsykiatriske erklæring.

Han vil gerne integreres i Danmark. Det er derfor, han nu har meldt sig til sprogskole. Når han først nu går i gang med danskundervisning, skyldes det, at han psykisk ikke har haft det for godt tidligere. Han stoppede med behandling for 4-6 måneder siden, for han føler ikke længere, at han har brug for det. Han har nu forstået, at der er love og regler i Danmark, og han efterlever disse. Hans tidligere vanskeligheder med at efterleve love og regler skyldes nok hans oplevelser i Syrien.

Hans omgangskreds i Danmark er naboer i hans og hans brors bygning. Han besøger disse naboer sammen med sin far og sin bror. To af naboerne i hans bygning er danskere, og de har taget initiativ til at lære ham dansk. De besøger også en bosnier i hans bygning. I brorens bygning besøger de to familier fra Bosnien.

Hvis han kommer tilbage til Syrien, vil han blive slået ihjel af styret eller af Islamisk Stat.

Landsrettens begrundelse og resultat

Den vold af særlig rå og farlig karakter, jf. straffelovens § 245, stk. 1, som tiltalte ved byrettens dom er fundet skyldig i, omfatter rusken af forurettede i parrets køkken, mens deres tre mindreårige børn var til stede, flere slag i ansigtet på forurettede, da hun efterfølgende lå på stuegulvet, samt halsgreb af en sådan kraft og varighed, at halsgrebet medførte blodudtrækninger i forurettedes øjne, kortvarig bevidstløshed og ufrivillig vandladning. Byretten har i sit bevisresultat på grundlag af den retsmedicinske erklæring fastslået, at tiltalte ved halsgrebet bragte forurettede i livsfare.

Henset til disse omstændigheder, og til at volden er udøvet i prøvetiden for en betinget dom for bl.a. trusler, forhøjes straffen til fængsel i 1 år 6 måneder.

Tiltalte har en stærk tilknytning til Syrien, hvor han er opvokset, uddannet og har arbejdet, før han som 33-årig kom til Danmark. Tiltaltes ophold i Danmark har været af kortere varighed. Han er først umiddelbart før landsrettens behandling af sagen påbegyndt danskundervisning, og han har ingen tilknytning til det danske arbejdsmarked. Hans integration i det danske samfund er således meget svag. Tiltaltes forældre og en bror bor i Danmark, og han har familiemedlemmer i andre europæiske lande. Tiltalte er nu fraskilt, og han har ikke haft kontakt med sine tre mindreårige børn siden forholdet den 16. november 2016 blev begået.

Afgørelsen af, om det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at udvise tiltalte, beror på, om udvisning efter den konkrete proportionalitetsvurdering, der skal foretages efter Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, vil være et uforholdsmæssigt indgreb i retten til respekt for privatliv og familieliv. I landsrettens proportionalitetsvurdering indgår, at karakteren af den foreliggende kriminalitet taler stærkt for udvisning, og at tiltalte har langt den største tilknytning til Syrien. I forhold til respekten for familieliv indgår det i proportionalitetsvurderingen, at tiltalte ved den udøvede vold har tilsidesat hensynene til familielivet, og at hensynet til hans mindreårige børn her i landet under de foreliggende omstændigheder ikke afgørende taler imod udvisning. Heller ikke tiltaltes muligheder for kontakt med øvrige familiemedlemmer taler afgørende imod udvisning. Landsretten tiltræder derfor, at tiltalte er udvist, og det kan ikke føre til andet resultat, at indrejseforbuddet – henset til den udmålte straf – fastsættes til 12 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 3.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom i sagen mod T ændres, således at fællesstraffen forhøjes til fængsel i 1 år 6 måneder, og således at indrejseforbuddets længde fastsættes til 12 år.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 13-06-2018

Marianne Kjær
Kontorfuldmægtig

RET TEN I SVENDBORG

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 1. september 2017

Rettens nr. R6-1183/2017
Politiets nr. 2300-73112-00017-16

Anklagemyndigheden
mod

T
Født april 1981

Der har medvirket nævninge ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 19. maj 2017 og tillægsanklageskrift nr. 1 er modtaget den 17. juli 2017.

T er tiltalt for

1.

forsøg på manddrab efter straffelovens § 237, jf. § 21,
ved den 16. november 2016 før kl. 15.20 på bopælen i
, efter at have taget fat i sin hustru F ; rusket hende kraftigt, lagt hende ned og tildelt hende slag i ansigtet, med et kraftigt greb om halsen at have forsøgt at dræbe F , hvorved hun pådrog sig blodunderløbne mærker på halsen og i ansigtet, punktformede blødninger i ansigt og øjne, ligesom hun havde ufrivillig vandladning, hvilket i det hele bragte hende i livsfare og alene blev bragt til ophør, fordi det lykkedes forurettede at vriste sig fri.

2.

straffelovens § 124, stk. 4,
ved den 25. april 2017 som varetægtsarrestant i Arrest,
, uretmæssigt at have været i besiddelse af en mobiltelefon.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om ubetinget fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har påstået konfiskation af en mobiltelefon af mærket

Samsung samt en oplader jf. straffelovens § 75, stk. 2.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, eller § 24, nr. 2, udvises af Danmark med et dertil knyttet indrejseforbud i medfør af udlændingelovens § 32.

T har vedrørende forhold 1 erkendt sig skyldig i vold jf. straffelovens § 245, stk. 1, og har erkendt sig skyldig i forhold 2.

T har nedlagt påstand om rettens mildeste dom. Tiltalte har ikke protesteret mod påstanden om konfiskation. Tiltalte har påstået frifindelse for påstanden om udvisning.

F har nedlagt påstand om, at tiltalte skal betale 10.000 kr. i erstatning, jf. erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten, men ikke kravets størrelse.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af tiltalte T og vidneforklaring af F, V1, V2, V3, V4 og Søren Christoffersen.

Der har været afspillet videoafhøring af V5.

T har blandt andet forklaret vedrørende forhold 2, at han den 25. april 2017 havde en mobiltelefon, mens han var varetægtsfængslet i Arrest. Han havde købt telefonen af en rumæner, og han havde haft telefonen i halvanden måned. Han brugte telefonen til at tale med sin hustru, F; i alt 8-9 gange. Han modtog ligeledes opkald fra hustruens veninde. Han fik fat i F's nummer via en fætter i Syrien. Han kontaktede hende første gang, hvorefter hun kontaktede ham. Hun kontaktede ham frivilligt. Det var et ukendt nummer, som F ringede fra. Hun fortalte under samtalerne, at de skulle tilbage til hinanden. Han skrev også et brev til hende på arabisk, hvori der stod, at de skulle tilbage til hinanden, men politiet har ikke videregivet dette brev. Han afleverede selv telefonen til en betjent, fordi hustruen havde sagt, at han skulle aflevere telefonen, ellers ville hun slå børnene ihjel. Han fandt bagefter ud af, at hun ikke havde fortalt ham sandheden, for hun ikke vil have ham tilbage.

Tiltalte har vedrørende forhold 1, at han er fra Syrien. Han var 31 år, da han kom til Danmark i 2014. Han er gift med F; og de har boet sammen fra 2005 – 2016. Han er uddannet sygeplejerske. Sygeplejerskeuddannelsen tog 5 år på universitetet. Han har været officer i militæret, og han har

arbejdet som narkosesygeplejerske i 12 år. Han har ikke haft beskæftigelse i Danmark, og han har heller ikke gået på sprogskole. Han ville ikke uddanne sig mere, da han havde læst i mange år i Syrien. Han kan ikke arbejde som sygeplejerske i Danmark, idet der ikke er en arabisk afdeling.

Han har 3 børn sammen med F . Ægteskabet var godt, mens de var i Syrien, og der var ikke vold i forholdet. Han fik familiesammenføring med F og børnene i 2015, hvorefter de fik en lejlighed i ; Hans forældre og bror boede tæt på dem i ; F har ikke familie i Danmark. Tiden i er det bedste år i hans liv. Forholdet til F var godt efter familiesammenføringen, og der har ikke været vold men kun diskussioner i forholdet før den 16. november 2016. F gik på sprogskole. Han brugte sine dage i på at aflevere børnene i skole og fiske. Han indtog ikke alkohol dagligt, men ca. 2-3 gange om måneden.

Den 16. november 2016 var børnene var i skole, og F var på sprogskole. Han hentede F og den mindste datter, og han kørte selv i deres bil. Han havde drukket 1-2 glas rødvin mellem kl. 10 og 12. Han følte sig godt tilpas, og han følte, at han kunne køre bil. Han hentede den mindste datter først, hvorefter de hentede F . F's veninde var også med i bilen, idet veninden skulle have et lift. Veninden blev sat af, inden de kom hjem til lejligheden. De to store døtre gik selv hjem. De ankom alle til lejligheden i kl. 14. – 14.30. Der var hustruen, de 3 døtre og ham selv i lejligheden. Han startede med at lave mad, hvorefter F tog over. Han sad i køkkenet, mens hun lavede salat. Han ryger, og når han ryger i lejligheden, sker dette i køkkenet eller på balkonen, men han røg ikke på dette tidspunkt. Børnene var også i køkkenet. Han hjalp F med at servere maden. Mens de spiste, sagde F , at han skulle begynde at arbejde sammen med venen X1 . Han sagde, at han ikke ville arbejde sammen med X1 ; fordi X1 solgte hash og kokain, og det var sort arbejde. Han rejste sig og sagde, at han ville ind at sove, hvorefter de kunne tale om det med arbejde. Hun puffede til ham med albuen og sagde "sæt dig". Han gik bag om hende, hvorefter hun rejste sig og tog en stor kødkniv. Han havde passeret hende, da hun rejste sig, og han stod før døråbningen mellem køkkenet og entreen.

Forevist foto af køkkenet, side 215 i ekstrakten, har han forklaret, at han stod ved siden af ovnen, da F rejste sig. F tog den første kniv på magnetskinnen på væggen. Han kunne høre, at hun tog kniven fra magnetskinnen. Hun sagde samtidigt på kurdisk, det var hende, der bestemte.

Han tog et skridt frem mod F , fordi han ville tage kniven fra hende, da børnene var i køkkenet. Han valgte ikke bare at gå på grund af børnene.

F holdt kniven, så klingens pegede lige op mod loftet. Han gik i alt to skridt frem mod hende. Han blev berørt af kniven på begge sider af maven. Han kunne mærke kniven på siden af maven ved første skidt, hvorefter hun sagde på kurdisk: "hvis du kommer tættere på, vil jeg vise dig, hvad jeg kan gøre". Han tog endnu et skridt frem mod hende, og F sænkede kniven og snit-

tede ham på den anden side af maven. Han fik røde mærker på begge sider af maven, men det blødte ikke. Han var kun var iført underbukser, da han plejer tage tøjet af, når han kommer hjem.

Han er sikker på, at han blev snittet af kniven på begge sider af maven. Ved første skridt blev han ramt på den venstre side fra brystet mod maven, og ved det andet skridt blev han ramt på højre side. Det blev rødt på begge sider, men det blødte ikke. Under undersøgelsen i den 16. november 2016, spurgte lægen til begge mærker. Han gjorde grin med det og sagde, at mærkerne var kommet ved hård sex. Der var også en tolk til stede, og alle grinede lidt af det.

Han forlod køkkenet. F havde lagt kniven på vasken, da han gik. Det var ikke lykkedes ham, at tage kniven fra hende. Han gik ud i entreen i håbet om, at F ville gå med, så de kunne snakke. F fulgte efter ham ud i entreen, hvorefter han lukkede døren til køkkenet. De stod meget tæt på hinanden. F stod ved siden af skabet i entreen.

Forevist foto af entreen, side 208 i ekstrakten, har tiltalte forklaret, at F stod til højre ved skabet, og han stod tættest på entredøren. Hun havde ansigtet mod ham. Hun råbte, hvorfor han ikke ville arbejde med X1, da X1 var en fin fyr. Han skubbede hende med flad hånd i ansigtet for at få hende til at holde mund. Hun blev ved med at sige "X1, X1, X1". Der var kraft i det skub, som han gav hende i ansigtet. Han skubbede med den samme kraft, som politiet gør. Hun faldt tilbage i noget tøj, som hang bag hende. Der hang en jakke, skjorte, T-shirt, bukser og nattøj på en knage. Han ved ikke, om hun slog sig. Efter skubbet sagde hun igen "X1". Hun væltede ikke af skubbet, men blev stående og lignede en gazelle – der var ikke sket hende noget.

Han greb fat i F med begge hænder om hendes hals. Hun stod med ansigtet mod ham. Han sagde, at hun skulle holde mund på grund af børnene. Han trykkede om hendes hals. Hun vendte sig rundt, mens han havde fat om halsen, og det gjorde ondt på hende. Grebet var ikke hårdere, end hun kunne dreje rundt. Han har kun haft fat om halsen på hende denne ene gang, og han klemte ikke hårdere, efter hun havde drejet rundt. Han havde fortsat fat om halsen på hende, og han trak hende ind til sig, så hendes ryg var mod hans mave. F holdt hænderne ned langs siden og forholdt sig passiv. Han kunne mærke, at F ville ind i stuen, så han slap grebet om halsen. Han havde ikke fat i halsen igen, men de begyndte at skændtes og diskutere.

Forevist foto af F, side 290 i ekstrakten, har tiltalte forklaret, at mærkerne på halsen kom, fordi F vendte sig rundt, mens han holdt om hendes hals. Hun havde ikke mærkerne før episoden, og mærkerne er ikke kommet fra hans tryk om hendes hals.

Forevist foto af F, side 292 i ekstrakten, har tiltalte forklaret, at

mærkerne er kommet på grund af blodtrykket og blodtilstrømning. Som sygeplejerske ved han, at der kan komme blodudtrædning, hvis grebet var hårdt, da F vendte sig rundt.

F gjorde ikke noget for at komme fri af hans greb. Han slap hende selv, fordi han ville over til sin far, så hans far kunne komme og tale F ned. Han havde det godt, selvom F lige havde truet ham med en kniv og sagt, at hun bestemte. I Syrien bestemmer manden, men i Danmark har kvinden friheder og rettigheder.

Da F gik ind i stuen, blev han stående ved døren og sagde, at han ville gå over til sin far. F skældte ud og tog en bakke med kopper, som hun smed på gulvet. Han skubbede til en højtaler, så den væltede.

Forevist foto af stuen, side 227 i ekstrakten, har tiltalte forklaret, at han skubbede til højtaleren nærmest ved døren. Bakken med kopper stod på tv-bordet. Da han gik, stod F ved enden af sofaen med den ene hånd på døren til balkonen. Han gik ikke ind i stuen, men tog sit tøj på og gik hen til sin far. Han havde ikke fysisk kontakt med F i stuen. Han havde kun fysisk kontakt med F i entreen, hvor han skubbede til hende en gang og tog et halsgreb. F besvimele ikke, og han bemærkede ikke, at hun tissele i bukserne.

Da han forlod lejligheden, bløle han fra sin lillefinger. F bed ham i lillefingeren, da han slap halsgrebet. Hun kradsede ham også på armene og på ryggen, da han ville kysse sin datter, inden han gik over til sin far.

Forevist foto af tiltalte, side 247, 249-250, 252 og 254 i ekstrakten, har tiltalte forklaret, at F kradsede ham med neglene, da han havde sluppet hende, og inden hun gik ind i stuen. Efter han slap grebet om halsen i entreen, tog hun hans hånd, hvorefter hun bed ham i fingeren. Han fik alle de viste mærker, da han i entreen slap grebet om hendes hals.

Efter anholdelsen blev han undersøgt af lægen. Han fortalte ikke, at mærkerne på siden stammede fra en kniv. Han sagde i stedet, at mærkerne var opstået ved hård sex. Han fortalte ikke sandheden på grund af kærlighed, og fordi F er mor til hans børn. Han troede ikke, at episoden ville føre til alt dette.

Som sygeplejerske ved han, at der er store arterier og vener, som løber gennem halsen. Han havde ikke til hensigt at slå F ihjel. Han ville bare have hende til at tie stille. Han ved, at der sker blodtilstrømning til øjnene, hvis man klemmer på arterier og vener i halsen. Han ved også, man kan stoppe blodtilstrømningen til hjernen ved at klemme om halsen. Han er ikke bekendt med, hvor længe man kan klemme om halsen, før en person afgår ved døden. Han havde ikke til hensigt at slå F ihjel, men han tog alligevel fat om halsen på hende for at få hende til at tie stille. Han var ikke nødt til at klem-

me for at få hende til at tie stille. F sagde ikke noget, da han holdt hende om halsen. Han tænkte ikke på, at det var farligt at klemme om halsen, og han ønskede ikke, at hun skulle dø. Hvis han ville slå hende ihjel, så ville han have valgt en anden metode, måske ville han have givet hende gift.

Foreholdt ekstraktens side 235 og 236, personundersøgelse af tiltalte den 16. november 2016, læsioner nr. 1 – 8, har tiltalte forklaret, at lægen ikke beskrev de to ridser fra kniven, fordi lægen ikke ville beskrive dem, når han havde sagt, at de stammede fra hård sex. De beskrevne skader stammer ikke fra, at F forsøgte at komme fri fra halsgrebet. F var voldelig overfor ham. Han blev bange for hende, og så gik han fra lejligheden.

Foreholdt ekstraktens side 55, retsbog fra grundlovsforhør den 17. november 2016, 1. afsnit, har tiltalte forklaret, at han var træt og bedøvet under grundlovsforhøret. Han havde heller ikke spist siden dagen før. Han ville gerne hjem og sove, og derfor forklarede han kun lidt. Han har i dag sagt sandheden.

Tiltalte har supplerende forklaret, at han under varetægtsfængslingen har vidst, at F har opholdt sig på et krisecenter i . Hun har selv fortalt det, og hendes veninde, X2 , har bekræftet det. Han har ikke talt med sin familie om sagen, når de har besøgt ham. Det har ikke været muligt, idet der har været en betjent og en tolk til stede.

Han gik tilbage til lejligheden den 16. november 2016, fordi han havde en interesse i at tale med politiet. Han havde udøvet vold mod F i selvforsvar. Han havde en grå jakke på, da han blev anholdt. Politiet tog jakken, men han har ikke fået den tilbage. De tog alt hans tøj inde på politigården i , og han blev iført en pyjamasagtig dragt. Under kørslen fra lejligheden til politistationen havde han sit eget tøj på, men han havde en slags overtræksdragt oven på.

Han kunne ikke forstå, hvad tolken sagde i videoafhøringen af V5 . Tolken talte med egyptisk eller marokkansk dialekt.

Han husker ikke, hvornår han talte i telefon med F . Han havde telefonen i halvanden måned, men husker ikke, hvornår han købte den. Han talte med hende en uge før den 25. april 2017. Hendes veninde, X2 , oplyste på det tidspunkt, at hun ikke kunne oplyse, hvor F befandt sig. På et tidspunkt omkring halvanden måned forud for den 25. april 2017, fik han oplyst, at F opholdt sig på et krisecenter, men han kan ikke præcisere nærmere hvornår. Han er ikke bekendt med, hvad veninden hedder mere end X2 .

F har forklaret, at hun siden 2003 har været gift med tiltalte. De har 3 døtre, V5 på 10 år, X3 på 7 år, og X4 på 5 år. Tiltalte arbejdede som sygeplejerske i Syrien, og han rejste til Danmark i 2014. Hun og børnene rejste til Danmark i 2015. De blev bosat i , da de kom til

Danmark. De boede hos tiltaltes familie de første 3 måneder. Hun har gået på sprogskole ca. 1 år. Sprogskolen foregår i dagtimerne 3 gange om ugen fra kl. 8.30 – 14.00. Tiltalte har ikke haft arbejde i Danmark. De havde ikke forud for episoden den 16. november 2016 talt om, at han ikke arbejdede. Der var vold i ægteskabet både i Syrien og i Danmark, da tiltalte var voldelig overfor hende. Tiltalte brugte mest sine hænder til at udøve vold, og han slog hende både med flad og knyttet hånd.

Den 16. november 2016 havde hun været på sprogskole. Hun blev hentet af tiltalte kl. 14.00 på skolen. Der var en veninde, som kørte med. De satte veninden af på vej hjem til lejligheden. Tiltalte havde børnene med i bilen. Der var ikke en dårlig stemning i bilen. De skulle have noget mad, da de kom hjem. Der var de 3 børn, tiltalte og hende selv i lejligheden. Hun lavede mad, mens tiltalte var i stuen. Da maden var klar, kom tiltalte ud i køkkenet. Tiltalte klædte om, da de kom hjem. Han havde almindeligt hjemmetøj på i form af pyjamasbukser og en kortærmet trøje. Børnene var også i køkkenet, og de sad alle sammen ved spisebordet. Børnene sad på den ene side af bordet, mens hun og tiltalte sad på den anden side.

Mens de spiste, opstod der en diskussion vedrørende arbejde. Tiltalte fortalte, at han havde talt med en ven, som havde et arbejde til ham, men tiltalte ville ikke have et arbejde. Diskussionen udviklede sig. Hun havde set den pågældende ven, men kender ham ikke personligt. Hun er ikke bekendt med, hvad det var for noget arbejde, og hun ved ikke, om arbejdet drejede sig om narkotika. Tiltalte var ikke indstillet på at få et arbejde i Danmark. Hun var af den opfattelse, at han skulle tage arbejdet dog ikke, hvis det var sort arbejde eller noget med narkotika. De diskuterede højlydt og skændes over, at hun opfordrede ham til at tage arbejdet, og han var imod at skulle arbejde. Han blev vred over, at hun opfordrede ham til at tage arbejdet.

Hun rejste sig op og gik over til vasken, og i den forbindelse prøvede han at slå hende. Tiltalte sad ned, da hun rejste sig op med sin tallerken. Han rejste sig op og bevægede hånden som for at slå. Han gik hen mod hende, da hun stod ved vasken.

Forevist foto af spisebordet i køkkenet, side 189 i ekstrakten, har vidnet forklaret, at den store datter, V5, sad tættest på skabet, derefter sad X3 og X4 for bordenden. Tiltalte sad tættest på væggen på den anden side af bordet.

Forevist foto af køkkenet, side 188 i ekstrakten, har vidnet forklaret, at hun stod foran vasken.

Tiltalte greb fat i hende i køkkenet, da hun stod ved vasken. Hun husker ikke, om det var med én eller to hænder. Han holdt hende fast og ruskede hende. Hun vidste, at der ville opstå en konflikt, og løb derfor ind i stuen. Der skete ikke mere i køkkenet. Hun havde ikke på noget tidspunkt fat i en kniv i

køkkenet, og hun har ikke ramt han på siden af maven med en kniv i køkkenet.

Forevist foto af stuen, side 227 i ekstrakten, har hun forklaret, at hun løb ind i stuen, hvor de begyndte at slås foran tv-bordet. Det begyndte som en almindelig slåskamp mellem to ægtefæller, men det udviklede sig. Han greb fat i hende omkring skulderne med begge hænder. Hun faldt ned på gulvet, fordi han havde fat i hende. Hun lå på ryggen. Han slog med to hænder, mens hun lå på gulvet. Hun husker ikke, om det var med flad eller knyttet hånd. Hun blev ramt af slagene på læben og ved øjnene. Slagene var rettet mod hendes ansigtet. Hun husker ikke, hvor mange slag hun fik, men det var mere end et slag og måske op til 5 slag. Hun blev ikke ramt af slagene på halsen. Hun fik alle slagene, da hun lå ned.

Forevist foto af stuen, side 228 i ekstrakten, har hun forklaret, at hun lå parallelt med tv-bordet med ansigtet mod vinduet.

Tiltalte lå ovenpå hende, da hun faldt ned på ryggen. Hun kunne se hans ansigt, og han var tæt på hende. Han var nede at ligge på knæ, men hun husker ikke, om han havde et knæ på hver side af hende. Hun prøvede på at skubbe ham væk. Efter et par minutter lykkedes det at skubbe ham væk. Han havde ikke gjort andet end at slå hende, da hun skubbede ham væk. Hun skubbede ham væk med to hænder, og hun kradsede ikke tiltalte. Hun fik skubbet tiltalte helt væk fra sig.

Der skete mere end slagene i ansigtet, før hun fik ham skubbet helt væk. Hun tissede på sig selv. Tiltalte havde begge hænder om hendes hals, da hun tissede i bukserne. Det var meget voldsomt, og han trykkede på hendes hals. Hun lå på ryggen, da han havde hænderne om hendes hals, og hun kunne ikke trække vejret. Hun kan ikke beskrive, hvordan hun havde det. Hun opfattede tingene normalt i forhold til lyd og lys, og hendes høresans og synssans fungerede normalt. Hun besvimelede ikke, men fik hovedpine. Smerten var mest i venstre side af hovedet. Det var et øjeblik, han klemte om hendes hals, det var sekunder eller et minut. Hun kan ikke præcisere, hvor længe han klemte. Hun havde ingen kontrol over sin vandladning, og hun ved ikke hvorfor, det kom bare pludseligt. Hun har ikke tidligere oplevet at miste kontrollen over dette.

Foreholdt ekstraktens side 62 og 63, retsbog af 12. december 2016, 5. afsnit, har hun forklaret, at det er rigtigt, som hun forklarede i retten sidste gang, at det sortnede for hendes øjne, og at hun mistede bevidstheden i nogle sekunder. Episoden varede få sekunder, der er hun helt sikker på. Hun er sikker på dette, fordi han lå ovenpå hende. Nu ved eftertanke er hun sikker på, at episoden varede få sekunder, og at episoden stoppede ved, at hun skubbede tiltalte væk og rejste sig op.

Hun kan ikke huske, at hun har påført tiltalte skader. Det kan godt være, at

hun har brugt neglene, men hun kan ikke huske det. Hun kan heller ikke huske, om hun har bidt ham. Foreholdt, at tiltalte har forklaret, at hun har bidt ham i lillefingerringen, forklarede hun, at hun ikke husker dette, men hun kan godt huske, at hun kæmpede for at komme fri.

Foreholdt ekstraktens side 62, retsbog af 12. december 2016, 3. afsnit, har hun forklaret, at hun ikke kan huske alle detaljer. Hun kan huske, at tiltalte lå ovenpå hende, men hun husker ikke, hvor hans knæ var placeret.

Børnene var i køkkenet under episoden. Hun husker ikke, om døren til køkkenet var åben eller lukket. Hun kaldte på den ældste datter, V5, mens hun lå på gulvet i stuen. Hun kaldte på hende, mens hun fik slagene. Hun husker ikke, om hun kaldte før eller efter, at tiltalte havde taget halsgreb på hende. Hun har ikke set V5 i stuen.

Hun gik ud af lejligheden, da hun kom fri fra tiltalte. Hun gik over til naboen og bankede på døren, men der var ingen, som reagerede. Derefter bankede hun på sin egen entredør. Hun ved ikke, om det var tiltalte, der åbnede døren, men han stod foran hende. Mens hun var hos naboen, havde han skiftet tøj til jakke og bukser. Hun greb fat i hans jakke og smed ham ud af lejligheden. Hun hentede sin telefon i soveværelset og ringede til sin svigerfar og fortalte, hvad der var sket. Svigerfaren oplyste, at han ikke havde tid, hvorfor hun kontaktede sin sagsbehandler. Efter at hun havde ringet, sad hun på gulvet i entreen med børnene. Hun sad med våde bukser, indtil hendes sagsbehandler kom. Den første, som ankom til lejligheden, var hendes svigerfar. Det var ganske kort tid, før sagsbehandleren kom. Både svigerfaren og personerne fra kommunen kom ind i lejligheden. Hun spurgte sin sagsbehandler, om det var muligt at skifte tøj. Hun skiftede tøj i soveværelset, hvor hun efterlod tøjet på gulvet. Hun havde ikke skaderne i ansigtet eller på halsen før episoden.

Vidnet har på spørgsmål fra forsvareren forklaret, at hun kom til Danmark på grund af sin ægtefælle. Der var vold i ægteskabet både i Syrien og i Danmark. Hun havde overvejet en skilsmisse i Syrien, men ikke i Danmark. Hun ønskede at fortsætte deres ægteskab på grund af børnene, og fordi hun var forelsket i ham. Hun havde et fint forhold til tiltaltes familie. Hun taler ikke længere med svigerfamilien på grund af episoden. Hun vil ikke tale med dem, fordi hendes svigerfar ikke ville hjælpe hende, da hun kontaktede ham den 16. november 2016.

Hun lavede maden alene den 16. november 2016. Hun havde ikke fat i en kniv på noget tidspunkt under episoden. Det er ikke korrekt, at halsgrebet fandt sted i entreen. Episoden fandt sted i stuen. Hun opdagede, at hun blødt fra skaderne, da hun gik ud på badeværelset. Hun gik først ud på badeværelset efter, at tiltalte forlod lejligheden. Hun tørrede sig ikke i ansigtet på noget tidspunkt. Hun husker ikke, at hun fik et skub i ansigtet af tiltalte.

Under episoden i stuen fik hun tiltalte skubbet væk ved hjælp af et enkelt skub med flad hånd. Hun husker ikke, hvordan tiltalte var placeret, da hun skubbede ham væk. Hun husker ikke med hvilken kraft, hun fik ham skubbet væk, men hun er sikker på, at hun skubbede ham væk ved hjælp af et enkelt skub. Hun ved ikke, om hun tisede meget eller lidt i bukserne, men bukserne var våde, da hun tog dem af. Hun observerede ikke, om der var en plet på gulvtæppet i stuen. Hun husker ikke, om hun blev revet i håret, og hun kan ikke forklare, hvordan det fundne hår er fremkommet. De var ikke oppe at slås i entreen. Da hun væltede i stuen, ramte hun noget, som faldt ned.

Foreholdt ekstraktens side 63, retsbog af 12. december 2016, 4. afsnit, har vidnet forklaret, at hun ikke husker, at hun har forklaret således i retten. Hun ramte nogle glas på bordet, som faldt ned.

Forevist foto af stuen, side 228 i ekstrakten, forklarede vidnet, at det var bakken på tv-bordet, som faldt ned. Hun samlede ikke bakken op, men det gjorde hendes datter, X3 .

Forevist fotos af soveværelset, side 221 og 222 i ekstrakten, har hun forklaret, at hun lagde det våde tøj ved siden af sengen på gulvtæppet. Tøjet blev udleveret til politiet.

Hun valgte at gå tilbage til lejligheden, efter at hun havde været over ved naboen, på grund af børnene.

Hun kender en person, som hedder X2 . Hun lærte X2 at kende på krisecenteret, men X2 har ikke noget at gøre med denne episode. Tiltalte kender ikke X2 , idet hun har lært hende at kende efter episoden. Hun har ikke talt med tiltalte, mens han har siddet i fængsel. Hun skiftede alle telefonnumrene, da hun kom på krisecenter. Hun har opholdt sig på et krisecenter i fra den 16. november 2016 til den 18. april 2017.

Politiet bad om lov til at tale med V5 efter episoden, og hun blev spurgt om, hvorvidt der skulle medvirke en tolk. Hun sagde, at hendes datter godt kunne tale dansk, men hun havde brug for lidt hjælp. Alle døtrene taler godt dansk på nuværende tidspunkt. For 10 måneder siden var V5's danskniveau således, at hun havde brug for hjælp fra en tolk.

Hun ønsker ikke at fortsætte ægteskabet med tiltalte.

V1 har som vidne forklaret, at hun er ansat i integrationsafdelingen på jobcenteret i Kommune. Hun har kendt F siden, at hun kom til Danmark. F kontaktede hende den 16. november 2016 ca. kl. 15.15. F græd og talte meget usammenhængende og bad om hjælp. Hun kontaktede en kollega og politiet, inden hun og kollegaen kørte til . Hun var bekymret for, om der var sket noget alvorligt. Hun kendte til tiltaltes helbredstilstand, og hvad han havde været udsat for.

Da hun og kollegaen kom til lejligheden stod F og tiltaltes far på reposesen foran lejligheden. F græd. Hun virkede meget rystet og havde røde mærker på halsen. De bad tiltaltes far om at blive uden for. Hun hørte F sige til politiet, at hun havde skiftet tøj. Hun har ikke set F skifte tøj. Der var ting i lejligheden, som var væltet, og tre skræmte piger. F var chokeret, og hun viste sin hals til hende.

Hun kender familien på grund af sit job. Alle flygtninge er knyttet til jobcenteret i Kommune. F nævnte tiltaltes navn, da hun ringede den 16. november 2016, men hun var meget usammenhængende og virkede bange. F sagde ikke direkte, at tiltalte havde prøvet at slå hende ihjel.

Foreholdt ekstraktens side 163, afhøringsrapport anmelder af 16. november 2016, har hun bekræftet, at hun forklarede til politiet, at F fortalte, at hun var blevet slået, men ikke, at tiltalte havde forsøgt at slå hende ihjel.

V2 har som vidne forklaret, at han blev kontaktet af F den 16. november 2016. Hun kaldte ham onkel, idet F er hans søsters datter. Hun spurgte, om hun skulle komme over til ham, eller om han ville komme over til hende. Han sagde, at det måtte hun bestemme, hvorefter hun sagde, at hun kom over til ham. Tiltalte ankom til hans lejlighed kort tid efter, og han blødte fra fingeren. Han blødte på sofaen og på gulvet, hvorefter han tog nogle servietter. Han husker ikke, om tiltalte blødte fra venstre eller højre lillefinger. Han talte ikke med tiltalte. Tiltalte sagde, at han skulle gå over at se til hans søsters datter. Han gik over til F. Han nåede frem til lejligheden og ringede på døren, hvorefter V1 og X5 kom. F åbnede døren, og han gik ind. Han snakkede meget kort med F, og han kunne se, at hun havde blod på læben. Han bemærkede ikke skader på hendes hals.

F har tidligere taget en kniv frem hjemme hos ham.

Pa. V3 har som vidne forklaret, at han og en kollega blev sendt til den 16. november 2016 til voldsomme husspektakler. Da de ankom til stedet, kom der en mand gående mod dem, som kom ud fra den omhandlende bygning. De vidste ikke, hvad episoden nærmere drejede sig om, men de kontaktede manden. Det viste sig at være manden, som boede i den omhandlende lejlighed. Der stod en ældre mand på reposesen, som han mener at huske, var den antrufne mands far.

Han var ikke inde i lejligheden. Han stod ude foran lejligheden sammen med tiltalte. Hans kollega var inde i lejligheden. Tiltalte blødte fra den ene hånd. Kommunikationen mellem ham og tiltalte var lidt vanskelig, men tiltalte forstod, at han skulle blive stående. Tiltalte tog mod en ordre, men han var ængstelig og skulle tisse. Det virkede som om, at tiltalte var påvirket af alkohol, og han lugtede af alkohol. Efter samtale med vagtcentralen blev tiltalte anholdt.

Han undersøgte ikke skaden på hånden nærmere, men han mener, at skaden var på højre lillefinger. Han var med til at iføre tiltalte en dragt. Tiltalte havde bukser, t-shirt og jakke på. Tiltalte blev ikke alkoholtestet, men ud fra de observationer, som han gjorde sig, mener han, at tiltalte var alkoholpåvirket.

V4 har som vidne forklaret, at han boede den 16. november 2016, lige under tiltalte og hans hustru. Der har været en del episoder mellem hustruen og tiltalte, og i starten gik han altid derop. Der er meget lyd i lejlighederne, og de hørte altid råben og diskussioner fra deres lejlighed. Han har hjulpet dem rigtig meget, og han har prøvet at hjælpe dem med at løse deres problemer. Han ved ikke, om der har været episoder i juni og juli 2016. Han husker ikke de enkelte episoder og datoer.

Foreholdt ekstraktens side 166, afhøringsrapport vidne af 16. november 2016, 4. afsnit, har vidnet forklaret, at han ikke husker, hvornår det er sket, men der har været en episode, hvor han tog tiltalte med ind i sin lejlighed, og hans hustru gik op til tiltaltes hustru i deres lejlighed.

Han var hjemme den 16. november 2016. Han hørte, at der var nogle, som slog hinanden og skreg af hinanden. Der var både kvinde – og mandestemmer. Kvinden kom ud af lejligheden og råbte skældsord, hvorefter hun bankede på sin egen dør. Han ved ikke, om der var genstande, som ramte gulvet.

Foreholdt ekstraktens side 167, afhøringsrapport vidne af 16. november 2016, 7. afsnit, har vidnet forklaret, at han ikke kan husker dette.

Retsmediciner Søren Christoffersen har som vidne forklaret, at de beskrevne læsioner, læsion nr. 1-8, er friske læsioner opstået indenfor 12 timer med undtagelse af læsion nr. 6. Det er altid svært at sige, hvordan læsioner er opstået. Flere af læsionerne, læsion nr. 1, 3, 4, 5 og 7, ligner krads med negle. De øvrige læsioner er fremkommet ved en form for stump vold, uden at han nærmere kan sige hvilken form for stump vold.

Forevist foto af tiltalte, side 250 i ekstrakten, har vidnet forklaret, at læsionen på skulderen ikke er så karakteristisk, at han med sikkerhed kan sige, at den er opstået ved krads med en negl frem for andet.

De spørger og noterer altid ned, hvordan en specifik læsion er opstået. Det er det eneste, som de må spørge en sigtet om. Han ville have noteret det, hvis der var kommet andre bemærkninger om, hvordan læsionerne var opstået.

Han så ikke to røde mærker på hver side af brystkassen eller maven. Hvis der var fundet ridser på hver side af flankerne, ville disse være beskrevet i personundersøgelsen. Han er sikker på, at han ville have bemærket det, hvis tiltalte havde ridser på flankerne. Han er også sikker på, at tiltalte ikke nævnte, at

ridser var opstået ved "hard sex", for så det have været nævnt i personundersøgelsen.

Anklageren dokumenterede dele af ekstraktens side 267 – 270, personundersøgelse af F den 16. november 2016, side 268, 2. afsnit, objektive undersøgelser, herunder 1. afsnit, ansigt og hals, læsioner og konklusion.

Vidnet har vedrørende læsionerne 3 og 4 forklaret, at det ligner skader fra stump vold uden brug af instrument. Det er klassiske læsioner, som opstår ved fx knytnæveslag i ansigt. De kan opstå både ved slag med flad hånd og med knyttet hånd. Hårdheden af slaget kan ikke bestemmes, da der er andre faktorer, fx bevægelse eller undvigelse, som har betydning for læsionen. Slag med hænder er normalt ikke meget voldsom vold. Der kan ikke siges noget generelt om, hvilken betydning det har, hvis forurettedes hoved er fikseret mod gulvet under slagene, men det kan være, at det gør mere ondt, og at læsionen opstår hurtigere, hvis det er svært at afvige slag. Læsionen ved munden ligner en klassisk slagsmålslesion.

Læsionerne 6 og 7 viser, at der har været flere parallelle tryk mod halsen. Det er klassiske læsioner ved greb om halsen med hænder, hvor de vandrette mærker svarer til fingrene. Skaderne er forenelige med, at der har været et greb om halsen med to hænder. Kombinationen af de punktformede blødninger i øjnenes bindehinder og de vandrette mærker på halsen viser, at det var et kraftigt greb.

Ved et halsgreb afklemmes blodkar. Hverken vener eller arterier ligger særlig dybt, og de ligger ved siden af hinanden med arterien bagerst. Der er et lavere tryk i venerne, og derfor klemmes de hurtigere sammen end arterierne. Arterierne pumper derfor stadig blod til hovedet, som ikke kan komme væk. De punktformede blødninger kommer, fordi blodkar i den tynde hud omkring øjnene begynder at "eksplodere", og det viser, at der har været sammenpresning af venerne. Der er ikke på samme måde objektive tegn på sammenpresning af arterier, men der må bruges oplysninger om besvimelse og tab af kropskontrol som fx urinafgang.

Han fik oplyst af forurettede, at hun var besvimet og havde haft urinafgang. Det viser, at trykket har været så hårdt, at arterierne også er klemt sammen. Han kan ikke præcis angive, hvor mange sekunder trykket har været fastholdt, men det tager mindst 10 sekunder at klemme, så en person bliver bevidstløs. Det har været en livsfarlig situation for den forurettede.

Foreholdt uddrag af bogen Retsmedicin, side 56 i materialesamlingen, 1. afsnit, har vidnet forklaret, at han er enig i, at der ved afklemning indtræder bevidstløshed efter 10 – 20 sekunder, i hvert fald mere end 10 sekunder. I bogen er det beskrevet, at tryk på arterien ved øret kan medføre, at hjerterytmen sættes i stå. Sammenklemning af arterier i halsen udgør større risiko end hjerterytmeforstyrrelse.

Foreholdt side 53 i materialesamlingen, generelle symptomer på kvælning, har vidnet forklaret, at kvælning er en afskæring af lufttilførsel, hvilket ikke er tilfældet ved kværkning. Ved kværkning vil man formentlig være bekvemt, inden lufttilførslen afskæres. Det er nogenlunde de samme stadier, der opleves ved kvælning og kværkning, med opregulering af vejrtrækning, kvælningsfornemmelse og kvalme. Den ufrivillige urinafgang er et tegn på, at man er så langt fremme i forløbet, at man har mistet bevidstheden. Den ufrivillige urinafgang er et generelt tegn på besvimmelse ved afklemning af arterien.

Foreholdt side 59 i materialesamlingen, 1. afsnit, har vidnet forklaret, at der er i Norden er forskellige definitioner på begrebet livsfare. I Danmark anvendes en definition med kriterier fastsat af Retslægerådet. Retslægerådets kriterier for livsfare er opfyldt i nærværende situation.

Forurettede fortalte ved personundersøgelsen, at hun havde følt sig svimmel, at hun følte, at det hele drejede rundt, og at hun ligesom kom til sig selv. Det er en klassisk beskrivelse af bevidstløshed.

Antallet af de punktformede blødninger har ikke betydning for definitionen af livsfare. Alle har et vist antal punktformede blødninger i ansigtet, men her er der dog så mange, at det må konkluderes, at de stammer fra episoden, og at der, sammenholdt med mærkerne på halsen, har været livsfare. Han kan dog ikke på grundlag af blødningerne og mærkerne sige noget mere præcist om varigheden af halsgrebet.

Vidnet har på spørgsmål fra forsvareren forklaret, at alle personundersøgelser foretages efter en fast skabelon, hvilket sikrer, at alt kommer med. Der er en lille forskel på, om der foretages undersøgelse af et offer eller en sigtet, da de kun må tale med ofret om hændelsesforløbet. Jo mere de ved om hændelsesforløbet, des bedre udtalelse kan de afgive. Der tales ikke med en sigtet om hændelsesforløbet, da undersøgelsen ikke må have karakter af en afhøring. De spørger kun en sigtet om helbredstilstand, og hvordan læsioner er opstået.

Han har ikke beskrevet en skade på tiltaltes højre lillefinger, fordi han ikke har observeret en skade. Det er hans profession at undersøge for læsioner, og hænderne undersøges grundigt. Hvis der har været brud på huden eller en hævelse, som er opstået på gerningstidspunktet, ville læsionen kunne ses på undersøgelsestidspunktet. Ved undersøgelse af hænder tager han fat i håndleddet for at kunne se på alle flader. Der bliver også taget negleskrab. Hænderne kigges altid ekstra godt igennem for blodspor.

Han ville have observeret røde mærker på flankerne, hvis de havde været der. Læsioner og blødninger i underhuden vil kunne ses længe, hvorimod hudrødme fra berøring vil kunne forsvinde efter ganske kort tid.

Foreholdt side 268 i ekstrakten, personundersøgelse af F den 16. november 2016, herunder hår og hårbund, har han forklaret, at forurettede ikke specifikt nævnte, at hun var blevet trukket i håret.

Forevist foto af hår, side 210 i ekstrakten, har han forklaret, at det kan være svært at se, om der er rykket hår ud af hovedbunden, fordi hårene sidder så tæt. Der skal rykkes meget hår ud, før der er en bar plet. De løse hår, som nævnes i personundersøgelsen, behøver nødvendigvis ikke at være en konsekvens af, at hun er revet i håret.

Forevist foto af F ; ekstraktens side 288, har han forklaret, at læsion 4 er en typisk skade ved slag mod munden, hvor der enten kan ske en sammentrykning af læben, eller læben kan ramme mod tænderne – eller en kombination. Læsionen kan godt opstå ved et skub mod hagen med hånden, hvis det sker med tilstrækkelig kraft, fordi det er samme mekanisme som ved slag.

Forevist foto af F ; side 289 i ekstrakten, har han forklaret, at læsion 5 er opstået ved stump vold, og det er foreneligt med et slag i ansigtet, uden man nærmere kan sige, om det er et slag eller et skub.

Mærkerne på halsen er opstået ved et greb forfra med begge hænder. Det vil ikke umiddelbart gøre en forskel, hvordan forurettede har bevæget sig, mens grebet blev taget. Man kan ikke på mærkerne se, om forurettede har stået op eller ligget ned.

Forevist foto af tiltaltes hænder, side 303 og 304 i ekstrakten, har han forklaret, at det er meget svært at se noget på disse billeder, men det ligner blodtilsmudsning og ikke en læsion. Hænderne undersøges så grundigt, at en læsion ikke ville blive overset.

Oplysninger i sagen

T er tidligere straffet ved dom af 20. april 2016 med 20 dages fængsel betinget af 1 års prøvetid og en bøde for blandt andet overtrædelse af straffelovens § 266.

Tiltalte har været mentalundersøgt. Det fremgår af konklusionen i erklæringen af 23. maj 2017, at:

"KONKLUSION:

Henset til fremsendte politiakter, indhentede oplysninger og dokumentation og den kliniske mentalundersøgelse, skal anføres, at observanden ikke kan antages at være sindssyg eller have været det på tidspunktet for nu påsigtede kriminalitet, hvor han i øvrigt har handlet under indflydelse af mindre mængde alkohol, uden at der dog er oplysninger, der kan give grund til at antage abnorm enkeltreaktion herunder patologisk rus. Observanden er begavet in-

denfor normalområdet og herefter ikke at henregne til straffelovens § 16 omhandlede personkredse.

Karakterologisk er observanden velbegavet, han har været stabilt i erhverv i en længere årrække og stiftet familie. Der er oplysninger om, at han har ændret fremtoning efter borgerkrigen i Syrien, herunder skulle have udviklet et voldsommere temperament.

Ydermere er der beskrivelser om undgåelsesadfærd, søvnbesvær med formentligt mareridt. Disse oplysninger og beskrevne refererede oplevelser og symptomer står i kontrast til observandens fremtoning ved mentalundersøgelsen. Der er dog god grund til at antage, at han har belastningssymptomer i et sådant omfang, at han er at henregne til den i straffelovens § 69 omhandlende personkreds.

Dersom observanden ved retten findes skyldig i den nu påsigtede kriminalitet kan der ikke i medfør af samme lovs § 68 anbefales særforanstaltninger som mere formålstjenelige til imødegåelse af fornyet kriminalitet end almindelige strafferetslige sanktioner.”

Udlændingestyrelsen har den 10. juli 2017 udtalt:

"Udtalelse om udvisningsspørgsmålet i sagen mod T
- politiets j.nr.

Fyns Politi har den 15. juni 2017 anmodet Udlændingestyrelsen om en udtalelse til brug for straffesagen mod:

Navn: T

Nationalitet: Syrien

Cpr.nr.:

der er tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 237, jf. § 21.

Det er til sagen oplyst, at anklagemyndigheden forventer pågældende idømt 6 års fængsel.

Det er endvidere oplyst, at anklagemyndigheden vurderer, at der under straffesagen bør nedlægges påstand om udvisning med indrejseforbud.

T er ikke tidligere straffet i Danmark. Pågældende har dog været varetægtsfængslet i nærværende sag siden den 16. november 2016.

Opholdsgrundlag og længde

T indrejste i Danmark den 27. august 2014, hvor han søgte asyl. Den pågældende blev den 25. september 2014 meddelt opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens § 7, stk. 1 indtil den 25. september

2019.

Længden T's lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 25. september 2014, hvor pågældende blev meddelt opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens § 7, stk. 1, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 2.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 5 medregnes den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere domfældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, ikke i perioden beregnet efter udlændingelovens § 27, stk. 1.

T har således - når den i udlændingelovens § 27, stk. 5 nævnte periode fratrækkes - haft lovligt ophold i Danmark i ca. 2 år og 2 måneder.

Udvisningshjemmelen

Udlændingestyrelsen er af den opfattelse, at opholdets længde fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 1, § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6 eller § 24, nr. 2.

Efter udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 1 kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mindre end de sidste 5 år, udvises, hvis udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 3 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.

Efter udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6 kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mindre end de sidste 5 år, udvises, hvis udlændingen efter straffelovens § 237 idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

Efter udlændingelovens § 24, nr. 2, kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mindre end de sidste 5 år, udvises, hvis udlændingen idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af T kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets rapport af 7. december 2016.

Heraf fremgår blandt andet følgende:

- T opholder sig på i Danmark med hele sin familie, herunder forældre, bror, ægtefælle og børn.
- T har tre mindreårige børn på henholdsvis 4, 6 og 10 år.

Særligt vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der er risiko for, at T vil lide overlast i Syrien, hvor han efter udvisningen ventes at tage ophold, bemærkes følgende:

Udlændingestyrelsen har til brug for behandlingen af anklagemyndighedshøring den 25. september 2015 anmodet Udenrigsministeriet om at søge belyst, hvorvidt statsborgere i Syrien, der i udlandet er straffet for lovovertrædelser, ved tilbagevenden til Syrien risikerer at blive straffet for samme lovovertrædelser på ny.

Udenrigsministeriet har forelagt spørgsmålet for en juridisk kilde i Syrien.

Af høringssvar af 22. februar 2016 fremgår det, at der som udgangspunkt ikke er risiko for dobbeltstraf i Syrien. Undtaget er forbrydelser begået mod statens sikkerhed.

Således følger det af Code of General Punishment rule 339: *Once one has been tried for an act sentenced or exonerated, he is not to be tried ag a in for the offense for which he was tried the first time.*

Videre følger det af article 27: *Except for Jefanies stated in article 19 (forbrydelser mod statens sikkerhed), ond vorious crimes on Syrian land, no Syrian or foreigner is to be charged in Syria haveing been completely tried abroad. Also in the case he has been sentenced and the sentence was served, suspended or mitigated. As such, there is no legal consequences for a Syrian national who has served his sentence obroad per article 27 and there is no changes in the law.*

Styrelsens skal i det hele henvise til høringssvar af 22. februar 2016, der vedlægges i kopi.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter §§ 22- 24, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af 6 års varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan

Udlændingestyrelsen tiltræde anklagemyndighedens indstilling om udvisningsspørgsmålet.

Konsekvenser ved en eventuel udvisning

Det følger af udlændingelovens § 32, stk. 1, at der til en udvisning skal knyttes et indrejseforbud, og at indrejseforbuddet fastsættes således, at det regnes fra den 1. i den førstkommande måned efter udrejsen eller udsendelsen.

Fastsættelsen af indrejseforbuddets længde fremgår af udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 1-5.

Det bemærkes, at efter udlændingelovens § 32, stk. 3 meddeles indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 22, nr. 4-8 eller for udlændinge, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, dog altid for mindst 6 år.

Det fremgår af udlændingelovens § 49 a, at forud for udsendelse af en udlænding som har haft opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, og som er udvist ved dom, jf. § 49, stk. 1, træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om, hvorvidt udlændingen kan udsendes, jf. § 31, medmindre udlændingen samtykker i udsendelsen. En afgørelse om, at udlændingen ikke kan udsendes, jf. § 31, skal tillige indeholde afgørelse om meddelelse eller nægtelse af opholdstilladelse efter § 7.”

T har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at hele hans familie er i Danmark. Han har ingen familie i Syrien. Han har ikke set sine børn, mens han har været varetægtsfængslet, men han ønsker at genoptage kontakten til dem, når han bliver løsladt. Han ønsker tillige at arbejde, samt at lære det danske sprog, når han bliver løsladt. En udvisning af Danmark vil være ligesom at gå til helvede. Han har et godt forhold til sin familie, som alle bor i Danmark.”

Tiltalte har været frihedsberøvet fra den 16. november 2016.

Rettens begrundelse og afgørelse

Der er under sagen afsagt følgende kendelse om skyldsspørgsmålet:

6 nævninge og 3 dommere finder, at tiltalte, T, er skyldig i forhold 1 og 2 med følgende begrundelse:

Tiltalte har erkendt at have begået grov vold ved at have skubbet F en gang i ansigtet og holdt hende fast om halsen.

F har forklaret, at tiltalte tog fat i hende og ruskede hende, hvorved hun faldt omkuld på gulvet i stuen. Hun har yderligere forklaret, at mens hun lå på gulvet, slog tiltalte hende flere gange i ansigtet, og tiltalte klemte

hårdt med begge hænder om hendes hals. Hun kunne ikke trække vejret og havde ufrivillig vandladning. Det sortnede for hendes øjne, og hun besvimeede i nogle få sekunder. Hun skubbede derpå tiltalte væk med begge hænder og kom op at stå.

Der er ikke oplysninger om, at tiltalte sagde noget under episoden i stuen.

Det fremgår af den retsmedicinske personundersøgelse af F, at hun var i livsfare som følge af halsgrebet, og at hun havde mærker i hovedet som efter slag.

Det kan efter F's forklaring, der støttes af de lægelige oplysninger og de optagne fotos, lægges til grund, at tiltalte slog hende flere gange i ansigtet. Det lægges tillige efter F's forklaring til grund, at tiltalte havde fat om hendes skuldre og ruskede hende kraftigt, så hun faldt ned på stuegulvet.

Det forhold, at F har været i livsfare, godtgør ikke i sig selv, at der er tale om drabsforsøg. Den omstændighed, at F var i stand til at skubbe tiltalte væk med et enkelt skub, peger på, at grebet om halsen ikke blev fastholdt med samme styrke under hele forløbet. Herefter, og da tiltalte ikke på nogen måde har udtalt sig om en drabshensigt, er det ikke godtgjort, at tiltalte har forholdt sig psykologisk accepterende til muligheden for, at F kunne afgå ved døden som følge af halsgrebet.

Efter en samlet vurdering er der ikke ført det nødvendige bevis for, at tiltalte havde forsæt til, at F skulle afgå ved døden.

På denne baggrund anser retten tiltalte for skyldig i den rejste tiltale, dog således at forholdet i det hele henføres under straffelovens § 245, stk. 1, idet han har udsat F for et legemsangreb af særlig rå og farlig karakter.

Tiltalte har erkendt sig skyldig i at have været i besiddelse af en mobiltelefon, mens han har været varetægtsfængslet. Tiltaltes erkendelse støttes af de i øvrigt foreliggende oplysninger. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 4.

Sanktionsspørgsmålet

Der er afgivet 8 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 10 måneder, 3 stemmer for fængsel i 1 år og 1 stemme for fængsel i 1 år og 3 måneder.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Straffen fastsættes som en fællesstraf med dom af 20. april 2016 til fængsel i 10 måneder efter straffelovens § 245, stk. 1, og § 124, stk. 4, jf. § 61, stk. 2.

Alle dommere og nævninge har ved straffastsættelsen lagt vægt på, at der er tale om grov vold, hvor forurettede har været i livsfare. Volden er udøvet uden særlig anledning og fandt sted, mens deres børn var til stede i lejligheden. Der er tillige lagt vægt på, at forholdet er begået i prøvetiden for en betinget dom, hvor tiltalte var straffet for overtrædelse af straffelovens § 266.

Udvisningsspørgsmålet

Der er afgivet 12 stemmer for at tage påstanden om udvisning til følge.

Det følger af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, at tiltalte skal udvises af landet med mindre udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtigelser, jf. § 26, stk. 2.

Det skal derfor vurderes, om en udvisning må anses for uproportional og stridende mod bestemmelsen i Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Alle dommere og nævninge har lagt vægt på, at tiltalte, der er 36 år, har haft lovligt ophold i Danmark i 2 år og 2 måneder. Han taler ikke dansk og har ikke haft kontakt til det danske arbejdsmarked. Han er tidligere dømt for overtrædelse af straffelovens § 266, trusler, med 20 dages fængsel betinget af 1 års prøvetid. Ved denne afgørelse er der fastsat en straf på fængsel i 10 måneder for ikke ubetydelig kriminalitet. Tiltalte har 3 børn sammen med F ; der i retten har oplyst, at hun ikke ønsker at leve sammen med tiltalte. Tiltalte har forklaret, at han ikke har haft samvær med sine børn, mens han har været varetægtsfængslet.

Under henvisning til den alvorlige kriminalitet og til tiltaltes korte ophold i og meget svage tilknytning til Danmark er det rettens opfattelse, at hensynet til de tre børn ikke i sig selv kan føre til, at udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtigelser.

Tiltalte skal derfor udvises af Danmark jf. udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6.

Der fastsættes et indrejseforbud i 6 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 2.

Retten følger påstanden om konfiskation, jf. straffelovens § 75, stk. 2, nr. 1.

Erstatning

Under hensyn til karakteren og omfanget af den udøvede vold er der ikke grundlag for at tilkende F godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3.

Thi kendes for ret:

T straffes med en fællesstraf med fængsel i 10 måneder.

Der konfiskeres en mobiltelefon af mærket Samsung samt en oplader.

T udvises af Danmark. Tiltalte pålægges et indrejseforbud i 6 år. Fristen for indrejseforbudet regnes fra den første i den førstkomende måned efter udrejsen eller udsendelsen.

T skal betale sagens omkostninger, dog således at statskassen betaler 25.000 kr. med tillæg af moms af de tilkendte omkostninger til forsvareren.

Anni Brix Olesen
dommer
/joh

Bente Thanning
dommer

Maria Lund Pihl
dommerfuldmægtig

Udskriftens rigtighed bekræftes.

RET TEN I SVENDBORG, den 5. september 2017

Janne Ohnesorge
kontorfuldmægtig